

Sygn. akt V KS 13/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba (sprawozdawca)

SSN Kazimierz Klugiewicz

Protokolant Agnieszka Murzynowska

w sprawie **E. T.**

oskarżonego z art. 286§1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu 29 czerwca 2022r.

skargi Prokuratury Rejonowej w S.

od wyroku Sądu Okręgowego w S.

z dnia 10 marca 2022r. sygn. akt VI Ka [...],

uchylającego wyrok Sądu Rejonowego w S.

z dnia 22 listopada 2021r., sygn. akt II K [...]

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w S. w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE

E. T. stanął pod zarzutem tego, że:

- w dniu 4 września 2020r. w U., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, poprzez działanie polegające na podaniu się za osobę telefonującą do pokrzywdzonej jako funkcjonariusz Policji, doprowadził M. P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 16.000 złotych poprzez przełanie pieniędzy na rachunek bankowy nr [...]8 Banku [...], czym działał na szkodę w/w,

tj. przestępstwo z art. 286§1 k.k.

Sąd Rejonowy w Słupsku wyrokiem z dnia 22 listopada 2021r. w sprawie II K [...] uznał oskarżonego za winnego zarzuconego czynu stanowiącego występpek z art. 278§1 k.k. i za to wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres 3 lat próby. Orzekł też wobec oskarżonego karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na 20 zł.

Wyrok zaskarżył apelacją prokurator prokuratury Rejonowej w S. podnosząc w niej zarzuty:

1. obrazy przepisu prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu, tj. art. 286§1 k.k., polegającej na jego niezastosowaniu przy określaniu kwalifikacji prawnej przedmiotowego przestępstwa przypisanego E. T. i błędne wskazanie, iż dopuścił się on popełnienia czynu z art. 278§1 k.k.,

2. obrazy przepisu prawa materialnego, tj. art. 286§1 k.k. polegającej na jego niezastosowaniu przy wskazaniu podstawy prawnej wymierzenia E.T. orzeczenia wobec niego kary i błędne wskazanie jako takiej podstawy art. 278§1 k.k.

Wskazując na powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez przypisanie E. T. popełnienia czynu z art. 286§1 k.k.

Sąd Okręgowy w S. wyrokiem z dnia 10 marca 2022r. w sprawie sygn. akt VI Ka [...] uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Skargę od tego orzeczenia wywiodła Prokuratura Rejonowa w S. podnosząc w niej zarzut naruszenia art. 437 §2 k.p.k. poprzez uchylenie wyroku Sądu Rejonowego w S. z dnia 22 listopada 2022r. w sprawie II K [...] i przekazanie

sprawy do ponownego rozpoznania ze względu na stwierdzenie konieczności przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego w całości.

Wskazując na powyższe skarżący wniósł o uchylenie w całości wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 10 marca 2022r. w sprawie VI Ka [...] i przekazanie sprawy temu sądowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga jest zasadna.

Rzeczywiście zapadłe w sprawie orzeczenie Sądu Okręgowego zostało wydane z obrazą art. 437§2 k.p.k.

Zgodnie z treścią tego przepisu uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1 k.p.k., art. 454 k.p.k. lub jeśli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości.

Powiązanie tego przepisu z treścią art. 539a § 3 k.p.k., w którym wymieniono podstawy tego środka zaskarżenia, jednoznacznie wskazuje, że Sąd Najwyższy rozpoznając skargę na wyrok sądu odwoławczego ogranicza się wyłącznie do badania, czy w sprawie, na etapie postępowania przed sądem I lub II instancji, zachodzi tzw. bezwzględna przyczyna odwoławcza, albo doszło do uchylenia wyroku mimo braku formalnych przeszkód określonych w art. 454 k.p.k. lub też konieczne jest przeprowadzenie na nowo w całości przewodu sądowego (*vide*: uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 25 stycznia 2018r., sygn. akt I KZP 13/17 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2017r., sygn. akt IV KS 6/16). Z powyższego wynika również, że uzasadnienie wyroku sądu odwoławczego winno jednoznacznie wskazywać, która z przesłanek określonych w art. 437§2 k.p.k. była podstawą uchylenia wyroku sądu I instancji i przekazania sprawy temu sądowi do ponownego rozpoznania.

Tymczasem, jak wynika z uzasadnienia Sądu Okręgowego, nie jest kwestionowana poprawność przeprowadzenia postępowania dowodowego przez Sąd Rejonowy, a jedynie jego kompletność. Jak wywodzi Sąd Odwoławczy, postępowanie to powinno być uzupełnione poprzez dosłuchanie oskarżonego i dwóch świadków oraz okazanie im tablic poglądowych. Nie chodzi tu zatem o przeprowadzenie na nowo przewodu w całości, tak jak wskazuje to art. 437§2 k.p.k.

Nie sposób zresztą na obecnym etapie postępowania określić, czy tak zakreślone uzupełnienie postępowania dowodowego da jakiegokolwiek istotne dla rozstrzygnięcia sprawy rezultaty. Nie ma również jakiegokolwiek potrzeby ponownego przeprowadzania dowodów z dokumentów, które w niniejszej sprawie mają ważne znaczenie.

Postępowanie to zatem powinno i może, bez większego trudu, zostać uzupełnione przez Sąd Odwoławczy.

Brak zatem jakichkolwiek względów procesowych, które przemawiałyby za słusnością decyzji Sądu Okręgowego, zwłaszcza zaś nie znajduje ona uzasadnienia ustawowego.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Okręgowy winien rzetelnie rozpoznać zarzut podniesiony w apelacji, a jeżeli uzna taką potrzebę, uzupełnić postępowanie dowodowe w niezbędnym zakresie.

Kierując się wskazanymi względami Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

[as]